

Gràcies, senyora diputada.

Mire, vosté parla d'obscurantisme. És que li agrada utilitzar paraules molt fortes, i no sé, no sé per què. Entre altres qüestions perquè ací tinc la resolució que està publicada i que marca els requisits i que diu quin és el procediment.

I per tant, igual que la tinc jo, la té penjada en la pàgina web. Per tant, no sé quin obscurantisme és tindre els documents penjats a la pàgina web i que vosté podria haver-la mirat.

També m'agradaria fer-li una xicoteta puntualització, que no és banal, perquè vosté parla d'un catedràtic. No n'hi ha ningun catedràtic, ni ninguna càtedra. Per tant, no sé, si fóra literal, no li hauria de contestar res. Però si vol, li continue explicant.

El que s'ha fet és el nomenament evidentment amb uns requisits penjats en la pàgina web, uns requisits que són generals, uns altres requisits que són específics, que són d'acord amb eixe lloc de treball, entre altres un dels que vosté ha dit, que és estar en possessió d'alguna de les titulacions.

Per exemple, títol superior de música en especialitat d'interpretació en música tradicional, això està penjat en la pàgina web. Títol superior de música i de qualsevol altra especialitat, i acreditar formació o experiència en l'especialitat a la qual s'opta. I superar una prova d'aptitud.

Què és el que ha passat i com ha funcionat? Mire, implantar estos ensenyaments per a nosaltres és un èxit, perquè és una reivindicació històrica del món de la dolçaina, és la creació del grau superior. I s'havia de fer, i això és el que hem fet.

A més a més, dignifica tota la tasca que s'ha fet de recuperació d'uns instruments que són els més genuïns de la nostra terra i de la nostra cultura popular. I a més a més és una eina per a garantir la seua continuïtat. Per què li dic això? Garantir la seua continuïtat i excel·lència en el futur.

Perquè fins ara un govern catalanista del Partit Popular havia aconseguit que tots els estudiants valencians que estudiaven el professional de dolçaina, si volien seguir els seus estudis, se n'havien d'anar a Catalunya a estudiar el grau superior. I resulta que ací no existia. De fet, aquest és un dels principals motius pels quals ens ha costat tant trobar un professional que es presentara a la convocatòria, perquè no n'hi han persones que... suficients persones que tingueren la titulació. No volem que passe això. Per això volem que estiga el grau superior de dolçaina ací i no se n'haja d'anar ningú fora a tindre un grau superior de dolçaina, que és un instrument nostre.

Amb l'objectiu de dur endavant eixe pla d'estudis i amb l'objectiu també de cobrir un lloc a temps parcial, un lloc a temps parcial –ja li sona la diferència de: no és un catedràtic?–, d'un interí a mitja jornada en este primer curs, se va presentar, de les poques persones que reunien tots els requisits que li he comentat ara mateix, se va presentar a la prova pràctica i no la va passar. I com que no la va superar, per no deixar més temps als aspirants sense alumne..., és a dir, als alumnes sense proves d'accés ni classes, vam fer un procediment de difícil cobertura.

No hem reduït ninguna exigència, hem fet un procediment de difícil cobertura, que és el mateix que fem per a altres places

de l'educació quan no es cobrix per la borsa, perquè no la demanen els que estan en la borsa o perquè la borsa no existix, com és el cas. Perquè no hi havia professors amb la titulació, perquè no n'hi havia per a poder fer una borsa es recurrir a la difícil cobertura. I és així com s'ha cobert la plaça, i és així com tenim, per fi ja, posant-se en marxa la titulació superior de dolçaina al territori valencià, al País Valencià.

Ara, el que li dic és que..., si li preocupa, és que eixirà una altra plaça. Per tant, anime a tot el món i li dic a tot el món que es presente, a aquells que tinguen la seua titulació, perquè necessitem professors i professores.

I només una recomanació: les fonts periodístiques de què parla, revise-les, perquè, entre altres, una és *Más Portal*, que el seu director està denunciat per extorsionar a càrrecs polítics a canvi de poder tindre notícies que hagueren anat contra eixos càrrecs polítics.

Per tant, revisen, revisen les fonts, i sobretot mire que el procediment és completament normal i per fi ja tenim una titulació superior de dolçaina i ningú se n'ha d'anar fora per a obtindre la titulació.

Gràcies.

***Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre la política general del Consell pel que fa a la incorporació del conservatori musical de Segorbe a la xarxa de conservatoris de La Generalitat, que formula el diputat Miguel Ángel Mulet Taló, del Grup Parlamentari Popular (RE número 106.999, BOC 290)***

**El senyor vicepresident segon:**

Gràcies, conseller. (S'interromp la gravació)

Molt bé. Senyories, passem al següent punt de l'ordre del dia, que és la Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport sobre la política general del Consell pel que fa a la incorporació del conservatori musical de Segorbe a la xarxa de conservatoris de La Generalitat, que formula l'il·lustre diputat Miguel Ángel Mulet, del Grup Parlamentari Popular, que té la paraula.

(Ocupa la presidència el president, senyor Enric Morera i Català)

**El senyor president:**

Quan vosté vullga, senyoria.

**El senyor Mulet Taló:**

Moltes gràcies, senyor president.

Señor *conseller*, política general del Consell sobre conservatorios de música. Hoy le planteo este tema en general y, puntualmente, le pido nos explique su posicionamiento concreto sobre el conservatorio de Segorbe.

Aunque sé que usted es valencianoparlante, me permitirá, señor Marzá, que aprovechando la riqueza, con mayúsculas, y no elemento de confrontación, que tiene nuestra comunidad al ser bilingüe, hoy desarrolle mi intervención en castellano en deferencia a las personas de la comarca del Alto Palancia directamente afectadas por el tema que nos ocupa y que nos escuchen.

Cuando un usuario acude a la página oficial de la *conselleria* de educación, cultura y deporte, y dentro del área de educación busca el mapa de infraestructuras, se encuentra con un escueto: «En proceso de actualización. Perdonen las molestias.» ¿Hasta cuándo, señor *conseller*? Y no me venga con otra lección de oposición censurando la actuación de anteriores gobiernos. No, señor Marzá. Usted tiene esa responsabilidad desde hace más de tres años, es suya y solo suya.

Y el mapa de conservatorios en el cajón, porque, como ya le dije hace meses, seguro que sabe cuando asumió la cartera de educación, cultura y deporte que ya estaba prácticamente hecho. Como reza en su prólogo, «un document realitzat de la mà de Federació de Societats Musicals de la Comunitat Valenciana i que marcarà les línies per a incorporar planificadament els conservatoris municipals a la xarxa de La Generalitat.»

Y ¿por qué estamos así? Pues yo se lo diré. Exceso de búsqueda de impacto mediático, exceso de problemas y promesas incumplidas, exceso de palabras y falta de gestión, falta de trabajo serio, riguroso y responsable. Y esa es su triste realidad, le guste o no le guste.

Sé y conozco de primera mano sus grandes valores como persona, y por ello le aprecio, pero perdóneme, este traje le ha venido grande. El concepto gestión es mucho más complejo y complicado que el discurso político, convencido en algunas ocasiones, recurrente y acoplado a las circunstancias y a sus propios votantes en otras.

Me decía usted entonces que irían asumiendo los diferentes conservatorios en función de los recursos disponibles y me invitaba –y me invitaba a mí personalmente, ya ve, por las noches hablo directamente con Madrid–, me invitaba a que exigiera al gobierno de la nación, entonces de mi partido, una financiación justa para los valencianos. ¿Qué ha exigido usted al gobierno de Pedro Sánchez? Un conveniete de efecto placebo.

Le recuerdo que la real infrafinanciación que todos deseamos se resuelva, todos, absolutamente todos, su *conseller* de economía la cubre con la falacia de unos ingresos ficticios, pero ¿qué más da si su *conselleria* es incapaz de gestionarla en su totalidad? ¿Para qué quiere más, para dejarlo también en el cajón?

Y vamos a Segorbe. Dada mi ingenuidad política, y viendo las diferentes actuaciones del actual Consell en la comarca del Alto Palancia, tendría que pensar que es fruto de la casualidad y la mala suerte, pero nada más lejos de la realidad. La verdad es que se está desarrollando una auténtica estrategia de acoso y derribo hacia la misma.

Sanidad, medio ambiente, agricultura, fomento e incluso la recuperación patrimonial, que esa sí que es competencia suya, han sufrido y están sufriendo progresivamente importantes recortes del *pacte del botànic*. *Retallades, senyors diputats, retallades*. I ara o ahora usted me hará una lista de inversiones, pero no me dirá en lo que se han reducido las auténticas necesidades y las auténticas propuestas que tenía para esa comarca.

Los valencianos tenemos el privilegio de pertenecer a una de las regiones europeas donde hay más número de músicos por habitante. De hecho, en 1999 se formó el Instituto Superior de Enseñanzas Artísticas, que, entre otras disciplinas, incorpora la formación a los alumnos en música según convergencia europea.

Somos la autonomía española que mayor cuantía de festivales de música organiza en España. Tenemos más de 500 sociedades musicales federadas, tenemos más de 1.000 músicos valencianos presentes en las principales orquestas regionales, nacionales e incluso internacionales.

Y, en concreto, la comarca del Alto Palancia tiene también grandes músicos segorbinos, con renombre regional, nacional, alguno de ellos, alguno de ellos, señor *conseller*, inició la formación musical en su conservatorio.

Este centro educativo, el conservatorio del Alto Palancia de Segorbe aglutina a casi 200 alumnos, y pese a ello, está siendo objeto de un abandono de La Generalitat en los últimos meses, que ha generado una gran crispación entre alumnos y padres de alumnos. Y eso es una realidad incontestable, y usted lo debe saber.

Un centro donde se forma en 14 disciplinas musicales y lleva más de veinte años desarrollando la actividad musical y educando a cientos y cientos de segorbinos y vecinos del Alto Palancia, e incluso –y esto es importante– vecinos de otras comarcas colindantes.

Un detalle nimio en el múltiple y complejo campo educativo de nuestra comunidad, del cual usted es responsable, pero altamente significativo: ¿cómo llamaría usted al hecho de que los alumnos de un conservatorio pierdan todo un trimestre por no cubrir..., mejor dicho, mantener la plaza de un profesor de clarinete? Puede parecer una frivolidad, pero no lo es. Es un claro ejemplo de la consideración de los responsables políticos hacia los vecinos de una comarca, en este caso, la del Alto Palancia. No sé cómo lo llamaría usted, incidente puntual, consecuencia de la infrafinanciación, la culpa la tienen otros. No, señor. Es un hecho vergonzante, es una vergüenza.

Y entremos ahora en el capítulo más sangrante, el de los compromisos incumplidos, el de la demagogia, el de la falsedad. Este mismo año, en abril, el diputado César Jiménez le preguntaba por el acuerdo que se había tomado en el Ayuntamiento de Segorbe y qué se iba a hacer. Y usted, como siempre, insistía en que «el mal ve d'Almansa, estem infrafinançats, no ens ha arribat una sol·licitud formal.» Pues, señor, permítame que dude que una declaración institucional aprobada por el Ayuntamiento de Segorbe no haya llegado a la *conselleria*.

Posteriormente, yo se lo reiteré y usted volvió con la misma cantinela. En este momento, y usted tiene la responsabilidad,

no se ha atendido la demanda, con un compromiso formal de usted, para el conservatorio de Segorbe y, lo que es peor, seguimos sin la planificación que todos deseamos para las infraestructuras, en este caso, educativas musicales de nuestra comunidad. (*Applaudiments*)

#### El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Mulet.

Contestarà la interpel·lació l'honorable conseller d'educació, cultura i esport.

Té la paraula el conseller. Quan vosté vullga, conseller.

#### El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:

Gràcies, senyor president.

Es curioso, una interpelación de política general sobre un único conservatorio. Es alta tecnología política la que usted suele desarrollar aquí.

Y dos palabras que ha repetido de forma insistente y realmente definitorias. La primera, demagogia y falsedad. Demagogia, uno; falsedad, la otra. Y yo creo que se define perfectamente lo que ha hecho usted aquí precisamente con estas dos palabras, entre otras cuestiones, porque ha sido la Diputación de Castellón la que le ha retirado la subvención que tenía el conservatorio de Segorbe, justo esta legislatura.

¡Qué casualidad!, que sube usted aquí a decir qué vamos a hacer con el conservatorio de Segorbe, cuando –no en el pasado, no un gobierno de La Generalitat, no, no, ahora, en el presente– un gobierno del Partido Popular que dice que está siempre al lado de los municipios y de la tierra de Castellón y resulta que después lo único que hace es quitar los 60.000 euros de subvención al conservatorio de Segorbe. Eso es demagogia, eso es demagogia, después venir aquí a decir qué vamos a hacer con el conservatorio de Segorbe, si uno lo que primero ha hecho desde el gobierno de la diputación es quitarle la subvención al conservatorio de Segorbe.

Mire, no només això, sinó és que supose que li haurà demanat explicacions al govern de la diputació i li haurà dit què passa. Si joestic allà en Les Corts dient-li a Marzà que agarre el conservatori de Segorbe i que invertisca més, com és que li ho esteu llevant, com és que esteu llevant eixos diners? Li ho ha preguntat? Sí? Doncs està molt bé, perquè li haurien d'haver... li haurien d'haver avisat abans que vosté entrara a esta interpel·lació general.

En qualsevol cas, li explicaré què és el que estem fent de forma general i què és el que ens hem trobat pel que fa als conservatoris.

Mire, ací està el mapa dels conservatoris professionals municipals, és a dir, que estan gestionats per ajuntaments. Això no és una casualitat. Vosté pot vore ací la gran quantitat que n'hi ha, n'hi ha 29 que estan gestionats pels ajuntaments i que tampoc és una casualitat que en siguen 29, sinó que és

fruit de la no planificació. És a dir, que durant més de dos dècades un govern del mateix color que vosté mai ha fet cap planificació.

I resulta que els ajuntaments han anat cobrint eixa demanda, a pesar de no tindre el suficient finançament. I, a més a més, han anat fent-ho d'una forma que no servix per a la planificació, perquè no dóna resposta a les necessitats reals, sinó que ha estat allà on bonament ha pogut cada ajuntament, sense que hi haguera una planificació a llarg termini i, per tant, del conjunt dels ensenyaments musicals.

Precisament per això, nosaltres sabem que els ajuntaments estan en una difícil situació financera, evidentment, com la majoria d'administracions, com nosaltres també, com nosaltres també, evidentment, i ens estan demanant molts d'ells que assumisca La Generalitat aquests conservatoris.

Jo crec que és evident que, havent mostrat que en són 29, és evident que el conservatorio de Segorbe no es el único y, como que no es el único, pues, evidentemente, muchos ayuntamientos nos han dicho que quieren que La Generalitat esté prestando ese servicio.

Què és el que hem fet nosaltres, davant de la demanda d'inclusió de la xarxa de conservatoris? El que li hem dit en més d'una ocasió, que és planificar –sí, planificar; és una paraula que existix, que estaria molt bé que també la conjugaren vostés– i a mitjà i llarg termini, per a determinar quina és la realitat i l'oferta pública titularitat de La Generalitat.

Estos estudis que s'estan fent i que estan ja arribant a la fase final són, evidentment, els estudis necessaris d'acord amb la situació actual i també d'acord amb la diversitat de centres implicats: les escoles de música, també els conservatoris de La Generalitat, també els conservatoris titularitat dels ajuntaments i les escoles de música d'entitats sense ànim de lucre. També la distribució territorial dels ensenyaments integrats a la xarxa de La Generalitat i mirar, evidentment, quina és la demografia, l'accessibilitat, la mobilitat, els mitjans de transport que poden connectar amb eixos centres d'educació i, per tant, tot fent-se, tot fent-se perquè es faça una planificació i que no ens troben eixe desastre de mapa en què no hi ha una planificació estratègica que no s'ha fet en més de vint anys de govern del Partit Popular.

Si tot açò s'haguera fet, doncs, podríem haver anat assumint ja. Però no estava fet; si no, ho hagueren aprovat i hagueren començat a fer-ho ja en més de vint anys.

Per tant, quin és l'objectiu? Aconseguir una oferta pública racionalitzada i vertebradora al llarg de tot el territori, integrar els conservatoris municipals a la xarxa de La Generalitat de manera progressiva i en funció de les disponibilitats presupostàries i, evidentment, amb els condicionants legals. I estem estudiant de manera individualitzada, un a un, parlant amb tots eixos ajuntaments, amb els 29, quina és la situació real, quina és la situació laboral dels treballadors i treballadores de cadascun dels seus ajuntaments, amb els criteris objectius, mirant tots i cadascun dels ajuntaments, per a poder explicar, per a poder donar una memòria, per a poder donar una projecció a llarg termini.

Ho hem fet, per exemple, amb l'Ajuntament de Carcaixent per motius purament legals i d'urgència. Ho hem fet i estem

en tràmits també amb l'Ajuntament de Benicarló, perquè és, evidentment també, una altra de les grans necessitats, que estan més al nord i s'està donant eixa solució també per a poder-la assumir per part de La Generalitat.

Y, si quiere, vamos al caso concreto del conservatorio de Segorbe. Efectivamente, el Ayuntamiento de Segorbe es uno de los ayuntamientos que nos ha pedido que se conservatorio pase a ser de la red de conservatorios de La Generalitat. El conservatorio de Segorbe, de hecho, se ha reunido en diferentes ocasiones con personas de la *conselleria*, con la Dirección General de Formación Profesional y Enseñanzas de Régimen Especial, con el secretario autonómico, de hecho, nada más lejos que el 15 de noviembre, el 15 de noviembre, hace nada, *no fa ni un mes, senyor diputat*, y el 4 de abril fue el acuerdo plenario del que usted hablaba, que es cuando se formaliza formalmente la demanda de incorporación a la red de conservatorios de La Generalitat.

Imagínese usted que ese acuerdo..., hable con el Ayuntamiento de Segorbe. ¿Por qué viene motivado? Y es porque, precisamente, es cuando se le deja de abonar la subvención por parte de la diputación de Castellón. Es en ese momento en el que ellos empiezan a decirnos: ¡oigan!, ayúdenos más, queremos que esté dentro de la red pública de La Generalitat.

Y estamos seguros que vamos a llegar a un acuerdo, como hemos dicho muchas veces, y la *conselleria* va ayudar en todo lo posible para que los conservatorios estén y tengan el dinero que necesitan.

Per això, nosaltres hem estat treballant, perquè siguen els ajuntaments els que tinguen cada dia més recursos. Per això, també, hem ampliat als conservatoris de dansa –supose que no li preocupen els conservatoris de dansa–; abans no rebien ajuda, no en rebien del govern del Partit Popular, no podien arribar a eixes ajudes, ara sí. I, per tant, no només els de música, també els de dansa en tenen. I, a més a més, hem anat invertint en els diferents conservatoris; de fet, en el de Segorbe, més de tres-cents mil euros des que dura aquesta legislatura.

A més a més, el que si que li puc dir és que, mentre ampliem la xarxa, mentre anem parlant i anem planificant a llarg termini en estos 29 ajuntaments per a decidir quins sí assumix La Generalitat i quins no és necessari que assumisca La Generalitat, espere que done suport a la proposta que hi ha presentada per a augmentar la partida destinada als conservatoris professionals gestionats per municipis, que pujaria més d'un 30%, superior a la presentada per vosté, i que espere que així arribe a tot el món i puguem millorar el finançament del conjunt, mentre planifiquem i arribem a acords en tots els municipis.

Gràcies. (*Aplaudiments*)

#### El senyor president:

Moltes gràcies, conseller.

Senyor Mulet, per a acabar de formular la interpel·lació, té la paraula.

Quan vosté vullga, senyor Mulet.

#### El senyor Mulet Taló:

Muchas gracias, señor presidente.

Bueno, mire, señor *conseller*, yo intento no entrar en la falsedad ni manipular la realidad. Aquí hay una realidad, que es la interpelación que ha aprobado la mesa y en la que, claramente, indica que se va a hablar del conservatorio de Segorbe también. Con lo cual, no me acuse de manipular las formas de estas Cortes, cuando, previamente, se ha pasado el filtro que se tenía que pasar.

Y me habla también de cuestiones de política general. Claro que le he hablado yo de política general. Le he hablado del mapa de infraestructuras. Y usted me trae una hojita, me la enseña como diciendo: ¿por qué no la ha mirado, señor Mulet? Pues, se lo he dicho muy claro, porque el *consell de la transparència*, cuando acudes a la página oficial de la *conselleria* de educación, cultura y deporte, te pone que lo sentimos mucho, que está en elaboración, que les disculpen las molestias. Y, después, usted viene aquí y me dice: ¡hombre!, mire, ahí está el mapa. No, perdone, el mapa no está, el mapa no está. Usted me ha traído un mapa que le habrán dibujado sus técnicos y que ha venido aquí como a decir: este Mulet no se entera de qué va. Pues, no es así; pues, no es así, no es así.

Igual que no nos enteramos... Planificar. Claro que puede pedir usted informes, informes de profesores, de padres, de alumnos, de instrumentos y todos los que quiera. Y el año que viene los puede volver a pedir; bueno, el año que viene no sé si tendrá tiempo o podrá, pero, bueno, este año los puede volver a pedir. Pero lleva tres años. Y el estudio, y el estudio realizado por técnicos, por supuesto, y supervisado por técnicos, pero también por quien más sabe de esto, que son los propios músicos, ya lo tenía en el cajón cuando llegó. Lo podía haber revisado, lo podía haber llevado a su interpretación política.

Porque, aunque usted venga aquí a decirnos que ustedes son los más plurales y nosotros somos los más sectarios, eso es falso, eso es falso. Eso lo sabemos todos aquí y los que nos vean de fuera, si nos ve alguien. Eso es falso. Porque si hay algún sectario aquí son ustedes, no nosotros. Y en eso estamos.

Y el estudio estaba hecho. Y se podrá modificar y se podrá reestudiar las veces que usted quiera, pero usted sabe que se podía haber aprobado ya y, con ello, hubiera resuelto varios problemas.

Y, a lo más grave, a lo más grave, a lo de la diputación que, además, me lo ha dicho repetido y *tripitado*. Vamos atrás. El Consell se reúne en Benicarló y el *molt honorable president* se compromete a incorporar el conservatorio de Benicarló en la red de conservatorios de La Generalitat. ¿Dónde estaba y quedaba la necesidad de planificación reglada? ¿Dónde quedaba la carencia de medios? Y, como fue una ocurrencia oportunista, dada la ubicación, en aquel momento, del Consell en la propia población de Benicarló, ¿qué deberían pensar los alumnos de Lliria, Buñol, el propio Segorbe o tantos otros? Entonces, ya no era Mulet el que *només pensava* en Sogorb, ya era el Consell el que nada más pensaba en Benicarló.

Y suma y sigue. En la negociación de los presupuestos de 2017, en la provincia de Castellón, el representante –2017,

del año pasado, ¿eh?-, el representante del *pacte del botànic* en la diputación pedía que se incorporara la cantidad habitual, 60.000 euros, para el conservatorio de Segorbe, con el compromiso de que en el 2018 dicha cantidad sería atendida por la Generalitat valenciana, al incorporarla a la red de instituciones autonómicas. Eso era así. Y, por eso, la diputación hizo lo que hizo.

Pero es más, es más, ese pacto estuvo confirmado por usted al propio presidente de la diputación. Y, por ello, la diputación dejó de poner ese dinero. Y, por ello, la diputación dejó de poner los 60.000 euros, cosa que usted sabe, porque se había hecho desde hacía mucho tiempo, que no hubiera dejado de hacer, máxime teniendo la situación económica que tiene la diputación de Castellón, no hubiera dejado de hacer si no hubiera existido un pacto previo, en el cual se le dijo que en 2017 lo incorporara, pero en 2018 lo incorporaría La Generalitat porque, en teoría, ya habría resuelto el problema de la planificación de toda la comunidad.

Esa es la realidad y eso es lo que pasó y eso es lo que no queda nada bien que usted aquí intente, ya no solo...

**El senyor president:**

Moltes gràcies.

**El senyor Mulet Taló:**

...ridiculizarme a mí, sino desautorizar una política pactada con la Diputación Provincial de Castellón. (*Aplaudiments*)

**El senyor president:**

Moltes gràcies, senyor Mulet.

Acabarà de contestar a la interpel·lació l'honorable conseller.

Senyor conseller, per a contestar a la interpel·lació del senyor Mulet.

**El senyor conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport:**

Gràcies, senyor president.

Senyor Mulet, jo, sincerament, no sé d'on se trau això que hi havia un pacte. No hi havia ningun pacte. (*Veus*) No, no, no. I tot allò que hem pactat amb el president de la diputació s'ha complert, s'ha complert i ho hem fet. Mire el pressupost de 2019, mire el pressupost de 2019. Entre altres coses, entre altres coses, perquè resulta que se van llevar els 60.000 euros abans que hi haguera eixe debat.

Per tant, ustedes quitan los 60.000 euros del conservatorio de Segorbe y, luego, empiezan a buscar excusas, a ver cómo pueden justificar eso y a decir... Entonces, eso no es así, señor Mulet, no es así, (*veus*) no ha sido así, no ha sido así, señor

Mulet, no ha sido así y no había ningún pacto. Si lo hubiera hecho, se hubiera cumplido, como hacemos nosotros. (*Veus*) Todo lo que hacemos está cumpliendo los pactos. De fet, no només estem complint els pactes, sinó que anem, fins i tot, més enllà.

I ja li he dit, i encara no he escoltat si donarà suport o no a millorar el finançament de tots els conservatoris professionals municipals, que s'ha plantejat i que estarà en el debat de pressupostos per a millorar, per a millorar en un 30%, per a millorar en un 30%, i no només el de Segorbe, tots, tots, per a poder arribar a millorar el de totes i tots.

Crec que no m'ha escoltat tampoc quan li he ensenyat el mapa. Li he dit: eixe és el mapa dels que estan, ara mateix, gestionats pels municipis. Per tant, deu vosté no estar escoltant-me quan li estic parlant. O siga, que haurà de revisar-s'ho perquè, sincerament, li ho he dit bastant claret.

I, parlant d'ensenyaments musicals, és evident que este govern està complint molt per damunt d'allò que va complir el govern del PP. Mire, ensenyaments musicals, ajudes al sector, pressupost 2019: 14,2 milions d'euros; 6,7 milions d'euros més que al 2015, 6,7 milions d'euros més, quasi el doble. Dels que destinem a música i entitats i societats musicals: 3,8 milions d'euros; vostés, 2015, 1,2 milions d'euros. És a dir, no només li lleven 60.000 al de Segorbe, sinó que, de forma generalitzada, nosaltres estem més de duplicant el que vostés destinaven.

Per tant, com ve ací a donar lliçons sobre què es prioritza –sí, sí– i què és invertir en els conservatoris? És que 9,4 milions d'euros, de moment, 9,4 milions d'euros per a conservatoris de música, per a escoles de música municipals i de les societats musicals, 9,4; vostés, 4,6. Per favor, (*veus*) 9,4; 4,6 vostés. Per tant, és evident que estem fent molt més. És evident que estem molt millor. És evident que s'ha de seguir avançant i que s'ha de planificar, clar que sí. Això és gestió.

Vosté diu: no fan res de res. Quina causalitat, no fer res de res és invertir 9,4 milions i fer-ho tot és invertir 4,6 milions? És que s'ho haurà de fer mirar, de veres, o canviar d'argumentari, canviar d'argumentari almenys, per un poquet de decència. Perquè, clar, en estos números, jo diria que és bastant ben clar.

A més a més, no només són qüestions de diners, també és de reconeixement. Esta és la legislatura en què s'han declarat BIC les societats musicals, esta ha sigut la legislatura en què s'han declarat BIC les societats musicals, no fa vint anys que governava el PP, no, no, ara és quan s'han declarat BIC.

Doblar el pressupost; acompanyar-los en noves catalogacions; ajudar al seu finançament, per exemple, directament la federació de societats musicals rep 2.195.000 euros, alguns d'ells per a concerts d'intercanvi; altres, per a la potenciació de les societats. Però és que és molt més del que destinaven vostés; de fet, recorde perfectament quan van pujar d'un any per a un altre més d'un milió d'euros.

Per tant, és evident que s'està avançant i que estem molt millor, i que precisament perquè estem gestionant més i perquè estem prioritant els ensenyaments musicals, resulta que cada dia n'hi ha més reivindicació també davant de Madrid.

I acabe amb això, em vaig reunir amb el senyor ministre, amb l'actual, i una de les principals reivindicacions ¿sap quina va ser?, la mateixa, la mateixa que li vaig fer al ministre anterior. ¿Sap la diferència? Que no només em va escoltar sinó que em va dir que ens els pressupostos n'hi hauria eixa reivindicació.

Gràcies. (Aplaudiments)

**Interpel·lació al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, senyor Vicent Marzá Ibáñez, sobre la política general del Consell en matèria de cultura amb relació als canvis i els projectes per al Palau de les Arts i per a l'Institut Valencià de Cultura, que formula la diputada Llum Quiñorero Hernández, del Grup Parlamentari Podemos-Podem (RE número 107.338, BOC 290)**

**El senyor president:**

Moltes gràcies, conseller, per a esta resposta.

Senyories, continuem amb el següent punt de l'ordre del dia, el número 8, que formula la il·lustre diputada Llum Quiñorero, al conseller d'Educació, Investigació, Cultura i Esport, sobre la política general del Consell en matèria de cultura en relació als canvis i els projectes per al Palau de les Arts i per a l'Institut Valencià de Cultura.

**La senyora Quiñorero Hernández:**

Bona vesprada.

Bona vesprada, conseller.

Iniciamos la legislatura bajo mínimos en todas las esferas, también y desde luego en materia de cultura. Levantar desde la precariedad y el abandono y el desprestigio un nuevo proyecto cultural para nuestro país no es, no ha sido, no sigue siendo una tarea sencilla.

Fes Cultura se propuso ser un motor industrial, fuente de recuperación e innovación económica y de mejora de la competitividad. En ello estamos. Pero para cumplir el plan estratégico esbozado se necesitan más mimbres de los que se dispone, de los que se disponía, más estructura, más presupuesto, los mejores gestores y tiempo. Hemos cumplido.

Hablemos de Culturarts, de su transformación en el Institut Valencià de Cultura, ese intento de deshacer el enredo doblemente enredado en tiempos del Partido Popular que hay que volver a crear porque con cambiarle el nombre resulta insuficiente. (Soroll de papers)

Hablemos de los resultados y evaluemos los pasos que hemos dado.

En abril de 2016 se anunciaba la creación del Institut Valencià de Cultura con tres subdirecciones artísticas: una, teatro, danza y circo; segunda, música y cultura popular;

tercera, cinematografía y audiovisual, y se establecían además sedes en Alicante y Castellón. Pero no es hasta el 2018 que el Institut Valencià de Cultura gana carta de naturaleza a través de las disposiciones finales en la ley del IVAM, en la Ley 1/2018, del 9 de febrero, de La Generalitat, reguladora del Institut Valencià d'Art Modern.

La entidad de derecho público –dice la ley–, Culturarts, Generalitat, pasa a denominarse Institut Valencià de Cultura conservando su naturaleza de entidad de derecho público y, consiguientemente, su personalidad jurídica, patrimonio, etcétera, etcétera.

En 2013, según la Ley 1/2013, de medidas de reestructuración y racionalización del sector público empresarial y fundacional de La Generalitat, el Partit Popular sacó el machete y convirtió Teatres de La Generalitat en Culturarts, se cargó al Instituto Valenciano de la Música, entidad de derecho público creada a partir de la Ley 2/1998, del 12 de mayo, eliminó también el Instituto Valenciano de Audiovisual y Cinematografía, el IVAC, y desapareció el Instituto Valenciano de Conservación y Restauración de Bienes Culturales. Todo quedaba así en un apaño bajo el paraguas de la nueva entidad denominada Culturarts, incluido el proyecto cultural de Castellón y la fundación Palau de les Arts.

Aquel 2013 fue un año difícil para el Partido Popular que comenzaba a hundirse sin sus expectativas electorales y en un mar de noticias que señalaban sus horribles dolencias, comenzó el ERE y los recortes entraron de lleno también en el personal de Culturarts que para eso se había creado. Casi sesenta personas quedaron fuera, despedidas, algunas de ellas despedidas a pesar de tener plaza por oposición.

Algunos casos, como el del Ivacor, aún traen cola porque su exdirectora, Carmen Pérez, y Gemma Contreras, que es la actual subdirectora, están siendo investigadas por las presuntas irregularidades con la restauración de obras privadas, se habla de 12 libros –están en los diarios– antiguos, restaurados –parece– a precio de saldo, según la propia denuncia, un trabajo que debería haber costado 100 y costó 10 y el cliente era, precisamente, Luis Carauna, el auditor del ERE de Culturarts.

Me preocupa que no estemos siendo diligentes en la aplicación de las buenas prácticas, conseller. Ya le dije esto mismo hace unos meses –insisto ahora–, tenemos un compromiso con nuestro programa de gobierno, ¿se ha seleccionado a los responsables de las subdirecciones artísticas que anunciaba Abel Guarinos aplicando el código de buenas prácticas?

Vuelvo al pasado porque a veces es necesario para entender el presente y poder encontrar el hilo, el nudo, el enredo y entender la situación para definir así las nuevas soluciones.

Vuelvo, entonces, al ERE que diezmó a Teatres de La Generalitat, hablo del coro, de aquellos cantantes que se quedaron fuera, quienes estaban en excedencia, más de tres que estaban también en activo, un total de ocho, víctimas de aquel ERE, el del Coro de La Generalitat; Ivacor, casualidad, salió casi ileso de aquella merma de plantilla; no le pasó igual al Institut de la Música, por ejemplo, que desaparecieron quienes con escasa plantilla se ocupaban de muchas tareas, también de la catalogación de los fondos musicales de la biblioteca valenciana.